

melje na vrh brda! Nema potoka, ali je velikim podzemnim cevima voda za nju dovedena.

I još će da se gradi košarkaška dvorana, isto "na vrh brda", ali - pod zemljom! Preko nje - nasipa se zemlja, a odozgo - nove stare kuće od drveta! Ispod bazena biće kuglana...Gradimo put, dvadesetak kilometara dug, od Drvengrada do pod vrh Tare. Gore. U Drvengradu nema "koka-kole" i sličnih "šištavaca", a ima domaćih sokova, limunade i boze po starim receptima, zašto ne bi bilo i domaćeg piva? Pravi se mala fabrika piva, koje će se zvati po mom prijatelju - "doktor Nele". Da imam s kim da pijem!

Deda Emir i crkveni oltar u crkvi koju je sagradio

gospođa, onako žuta od duvana, pitala me: "Gospodine Kusturica, zašto nas vi celom svetu predstavljate kao Cigane?" Rekoh: "Draga gospođo, ja sam napravio devet filmova, pa su dva bila o Ciganima." Ona kaže: "Ne, znate vi dobro šta ja vas pitam?"

To je ideja da vi u Srbima vidite ono što oni sami ne bi voleli da vide...

- Bojim se da bi to moglo biti sporna tačka. To je bilo i u Sarajevu tako. Samo što kažem, Beograd je mnogo veći i može to da istrpi. Ali Sarajevo to ne može da izdrži jer je premalo. To je jedan mali klanac kroz koji jedva i vetar prođe.

Zašto volite Drvengrad?

- Ovaj grad je složen kao što je složen renesansni trg, samo, naravno, sa drugim materijalom i na drugačijem iskustvu. Lepota renesansnih trgova dovodi čoveka u stanje u kome mu izmiče gravitacija. Kada bi se trodimenzionalna slika tog trga puštala kroz kompjuter, ona bi bila deformisana zato što bi morala da koristi široke objektivne, kako bi se imitiralo ljudsko oko. Pošto je moje oko uglavnom kinematografsko i pošto je kod mene ideja o filmu zapravo ideja o arhitekturi, onda su se ta dva iskustva poistovetila i tako je nastao ovaj grad. Međutim, sve što sam hteo da ostvarim i sve što me je vodilo jeste moja potreba za autonomijom. Ja u velikim gradovima nemam autonomiju. Urbane celine, veliki gradovi, odavno trpe građanski rat. Građanski rat se uveliko vodi po metropolama sveta i samo se s vremena na vreme pojavljuje u svom drastičnom obliku od Brinkstona do pariske periferije. U Beogradu koji navodno nije evropski grad, ratuje se non-stop. Dakle, ovde je reč o autonomiji, o izrazitoj potrebi za autonomijom, koja je ozbiljno ugrožena. Mislim da se moderni svet vraća na robovlasničku dimenziju, u kojoj korporacije bivaju faraoni, dok im ostatak sveta služi. Upravo zbog toga je potrebno potegnuti to pitanje individualne autonomije, jer ono podrazumeva one tri tačke antičkog ideala: uzvišeno, dobro i lepo. Ovo selo, ovakvo kakvo jeste, pokreće i to, i pitanje da li je ono fikcija ili stvarnost. Meni sve više vuče na fikciju.

PRESTONICA TRPI SVASTA

Znači li to da se odričete Beograda, u kome Vaša supruga radi?

- Ne, to je lep grad koji trpi svašta. Kad snimim neki film, kad dođe vreme projekcije u prestonici na ulicama srećem veoma prijatne ljude. U Beogradu, doduše, postoje oni što misle da Srbe loše predstavljam u svetu. To sam u toplanama vidio. Nisam mogao da dobijem grejanje, pa sam otišao da vidim šta je, a jedna

Vi ste jedan od ovdašnjih ljudi koji imaju najviše uspeha na Zapadu, ali istovremeno strahovito kritikujete Zapad?

- Tek kad se otvore vrata, kad se spoznaju i pozitivni i negativni aspekti Zapada, onda možemo da pričamo o ljudima koji to mogu da mere. Nemam ja ništa protiv Zapada, on je meni spasavao glavu i od Alije i od Slobe. Ja sam u Kanu, i jednom, i drugi put bio prepoznat kao čovek, čija je ideja o filmovima duboko humana. Ne postoji jedan Zapad, ni jedna zapadna politika, jer imate 400.000 krivičnih prijava u OUN za kršenje ljudskih prava. I to je Zapad.

Imali ste priliku da upoznate brojne lidere, ko bi od njih bio najbolji u Vašem rediteljskom?

- Milošević je bio najbolji režiser samo što je imao mnogo spornih tačaka. Aliji Izetbegoviću je bilo dovoljno da Bosna bude makar kao zgrada Predsedništva, čime je sve rekao o svojoj politici. Kod Koštunice već postoji jedno filozofiranje politike, jedan stav, pristup koji je neophodan Srbiji da konačno ima predsednika vlade koji se ne pojavljuje svako veče na televiziji, i koji čini otklon od ove svesti, kao što je moja gorštačka, koja bi sve da reši preko, brzo, lako. I to mi se čini kao vrlo značajan plan, za razliku od ovih koji bi to prekosutra sve završili.

Iz tog bipolarnog Zapada stigla je vest da ste postali predsednik Kanskog žirija. Kako ste to prihvatili?

- To je deo ideje o mom starenju i da sam neko ko može da arbitra i vodi najveći festival. To je planetarna sesija u kojoj sam ja dobro došao kao jedna ličnost koja štiti umetnički film, neko ko je obožavao američki film 70-ih i koji još uvek obožava dobrim delom sve nezavisne filmove mojih prijatelja. Ja sam ostao veran najboljoj tradiciji evropskog filma i neko ko se nije prilagodio velikom svetu, koji prebrzo živi.

Dušan Lopošina

primetiti da je "Srbima previše dato!"

Da li imate informacije kada će se ova ponuda zvanično proslediti Srbiji i u kakvim okolnostima?

- Verovatno ne dugo nakon referenduma u Crnoj Gori, kada počne raspad državne zajednice SCG, jer je procenjeno da će Srbi biti deprimirani ovim procesom. Sa tom ponudom se složio i jedan savetnik predsednika Srbije, koji je u Vašingtonu, maja 2005. rekao da "Srbiji treba pripremiti slatku oblandu, da bi lakše progutala gorku kosovsku pilulu". Ujedno, izdvajanjem Crne Gore iz državne zajednice prestaje pravna osnova za funkcionisanje Rezolucije 1244 OUN o Kosmetu, čime se otvara i proces otcepljenja ove pokrajine od Srbije. SAD žele da Crna Gora i Kosmet dobiju nezavisnost u malom vremenskom razmaku, kako Srbija ne bi bila u stanju da reaguje, odnosno da interveniše na dva fronta.

KAKO NATO CEPA SRBIJU

- Ugovor koji je SCG potpisala sa NATO i EUFORom o prolazu vojske međunarodnih snaga kroz Srbiju ka Kosmetu i Aziji, po meni je, samo izgovor za vojno neutralisanje i okupaciju. Cilj NATO je da se spreči ma kakav pokušaj Srbije da upotrebi Vojsku SCG ili MUP Srbije za blokadu administrativne granice prema Kosovu i Metohiji, u slučaju proglašenje nezavisnosti južne srpske pokrajine. Zatim da se tobožnji nemiri u Raškoj oblasti, uz inscenirane incidente i propagandnu kampanju nevladinih aktivista, iskoriste za intervenciju NATO snaga i ulazak na teritoriju Srbije. Stratezima zapadne alijanse podrška miru u Novom Pazaru, Sjenici, Tutinu, Prijepolju i Novoj Varoši omogućava da se spoje kosovsko-metohijski i bosansko-hercegovački protektorati. Prekidanjem veze između Srbije i Crne Gore bio bi dodatni podstrek separatistima u Podgorici da se otcepe bez otpora iz Beograda.

I na kraju da se na sličan način podržava mir, ukoliko bude ugrožen u Preševskoj dolini ili severnoj Bačkoj ili ma gde drugde. Time se daje snažan podstrek svima koji intervenciju NATO priželjkuju kao sredstvo ostvarenja svojih političkih ambicija uz dalju destabilizaciju Srbije i parcijalizaciju srpskog etničkog i političkog prostora.

VELIKA PREVARA

Koliko treba verovati Amerikancima kada Srbima nude milijarde dolara za otkup Kosova i Metohije i evropsku budućnost Srbiji?

- Ponuda koju će Zapad dati Srbiji kao nadoknadu za gubitak Kosmeta obična je politička prevara, jer evropske i američke institucije i poreski obveznici neće hteti da finansiraju ostvarenje albanskih interesa, niti da plaćaju srpski dug MMF-u. Osim toga, SAD nemaju tu moć da ubrzaju prijem Srbije u Evropsku Uniju. Krajnja namera je zapravo da Srbija ne dobije ništa već da ostane politički stisnuta i pokorena država.

Koji je po Vama razlog da Zapad kroz procese nezavisnosti Crne Gore i Kosmeta razbija državnu zajednicu SCG?

- Teško je to reći, jer za direktno učešće Zapada u razbijanju SCG nema vidljivih i materijalizovanih dokaza. Strategija razbijanja prvo SFRJ, zatim SRJ, i sada SCG izrasla je iz ideologije i sistema vrednosti vladajuće elite Zapada, koja želi da stvori novo globalističko društvo, zasnovano na principima o ljudskim pravima, slobodnom tržištu i multikulturizmu, a na uštrb principa nacija i nacionalnih društava. Svaki pokušaj afirmacije istorijskog i kulturnog nasleđa neke nacije, novi vladari sveta smatraju recidivom prošlosti, koji, jer miriše na opasnu ideologiju krvi i tla, treba učutkati ili uništiti. Koliko je ovakva ideologija čvrsta u svojim opredeljenjima govori i činjenica da su SAD sa političke scene eliminisale Peta Bjukenena, a na sličan način su se i Francuzi obračunali sa Lepenom.

Hteli mi to ili ne, tek zapadna elita je Srbiju i Srbe još početkom devedesetih godina definisala kao prevaziđeni model države i nacije, koji treba prvo demonizovati, a zatim totalno poraziti da ne bi predstavljao model otpora globalizaciji drugim zemljama istočnog dela Evrope. A tu se ponajviše mislilo na Mađarsku, Poljsku, Bugarsku, Rumuniju, Slovačku i Baltičke zemlje. Na taj način zapadna politička i ekonomska elita otvara prostor za osvajanje i vladanje svetom - tvrdi dr Srća Trifković, direktor Centra za međunarodne odnose Instituta Rokford u državi Illinois i spoljnopolitički urednik magazina Kronikl.

www.serbianmirror.com